Жовтими грушами висне
І повен диких троянд
В озеро край,
Ви, лебеді любі
І п'яні з цілунків,
Голови клоните ви
В святотверезі води.
Горе мені, як зима
Прийде, візьму я де
Квітів і світла сонця,
І тіней теплих землі?
Стоятимуть мури
Холодні й німі, у вітрі
Дзвенітиме флюгер.